

Jezus nu zei tegen de apostelen:
 "Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn
 en een tijdje uit te rusten."

Want het was een voortdurend komen en gaan van
 mensen, zodat ze zelfs niet de kans kregen om te
 eten.

Ze voeren met de boot naar een afgelegen plaats,
 om daar alleen te kunnen zijn.

Marcus

**Dat de vrede zich nestele
 in onze harten,**
 dat het verlangen naar gerechtigheid
 de zucht naar veiligheid zal overleven.

**Dat de vrede zich hechte
 aan onze woorden,**
 dat wij onze taal ontwapenen
 en sprekend vredemensen worden.

**Dat de vrede zich wortele
 in heel ons wezen,**
 dat wij "heel" blijven,
 niet verscheurd tussen moeten en willen,
 tussen voeten die verder moeten
 en een geest die het niet bij kan benen.

**Dat de vrede zich spreide
 over onze omgang met elkaar,**
 dat wij van tegenstanders geen vijanden
 maken,
 geen minderheden, geen zondebokken.

**Dat de vrede zich verheffe
 boven onze woede,**
 dat wij onze haat creatief maken,
 dat wij bij het bestrijden van structuren
 de mensen kunnen ontzien.

**Dat de vrede zich ontferme
 over onze onmacht,**
 dat wij durven erkennen:
 wij zijn nog lang niet wie we moeten zijn,
 maar we zijn, goddank,
 ook allang niet meer degenen die we waren.

**Dat de vrede zich sterk make
 in onze kwetsbaarheid,**
 dat wij bij alle tekort en kortstondigheid,
 bij alle breekbaarheid en pijn,
 onszelf kunnen aanvaarden,
 niet leven zonder vreugde.

**Dat de vrede zich meesteres make
 van onze verlangens,**
 dat wij lichaam en bloed worden
 van het komend rijk
 en zijn gerechtigheid.

Vrede en alle goeds!

Magnificat

Ik kan niet anders dan
 de Heer te prijzen
 met heel mijn hart,
 met heel mijn ziel
 want God draagt zorg.
 Hij zoekt mij, hoewel
 ik klein ben en gering,
 de kleinste
 in zijn dienst.
 En toch, van nu af aan
 zal men zeggen
 dat ik gelukkig ben,
 want God is groot
 en Hij heeft mij
 groot gemaakt:
 Zijn Naam is heilig.
 En mild komt Hij
 de armen tegemoet,
 elke dag en elke tijd opnieuw.
 Maar mensen die
 trots zijn in hun hart
 legt hij het zwijgen op.
 Wie zelfverzekerd en
 met macht op een
 troon zijn gezeten,
 stoot Hij omlaag:
 eenvoudigen
 nemen hun plaats in.
 Wacht op Hem
 met lege handen
 en open wijd je hart
 dan komt Hij ook
 bij jou en gunt je
 Zijn overvloed.

Een traditie kan zo belangrijk worden dat ze iedereen en alles lijkt te bepalen. Dan is de traditie zelf het centrum geworden en gaat haar oorspronkelijke bedoeling verloren.

Want tradities en rituelen ontstaan precies om niet te vergeten waar het echt om gaat. Om je niet langer zorgen te hoeven maken over details en beslommeringen die het brede zicht op het leven vervagen. Om beschutting te vinden bij de kern van het leven, de bron die je telkens weer bij jezelf brengt.

Maar als mens dragen we allemaal ergens tradities met ons mee waarvan we eigenlijk vergeten zijn waarom we ze zo belangrijk vinden. Allemaal hebben we onze eigen denkschema's, vaste mechaniekjes waarin gevoelens zich blijven herhalen, vaste patronen die we niet meer durven loslaten. Dat is gewoon eigen aan het mens-zijn. Maar soms kan het geen kwaad om je af te vragen of ze je nog vrij maken, nog steeds de ruimte scheppen om jezelf te zijn? Het antwoord op die vraag vertelt je alles over de waarde van je persoonlijke tradities.

Hetzelfde geldt voor de tradities en gewoontes in onze samenlevings- en zingevingsystemen. Soms duurt het jaren voor mensen durven erkennen dat bepaalde tradities uitgehold zijn door de tijd, niet langer relevant of bruikbaar zijn. Dat de taal en gewoontes niet meer passen bij de mens van vandaag. Veel spanningen ontstaan precies in zo'n periodes: er zijn mensen die niet kunnen of willen loslaten wat hen zo vertrouwd was en er zijn mensen die niet langer kunnen wachten op het nieuwe dat er aankomt.

Maar veel van die spanningen zijn vaak zinloos of louter tijdverlies. Want tradities en gewoontes zijn gewoon een soort van huid. Ze geven hun eigen kleur en bescherming aan het bestaan. En het leven zelf zorgt ervoor dat elke huid ooit weer vervelt. Het gaat dus niet over de huid, maar over de mens die de huid bewoont, doorleeft, loslaat en weer verder gaat.

Een leven zonder tradities en gewoontes is onmenselijk. Maar een leven waarin ze nooit kunnen los gelaten worden is dat ook. Juist daarom is er iets goddelijk te vinden in veel tradities en evengoed er buiten. Vincent Duyck

Als je geen spar kunt zijn
op de top van de rots,
wees dan een struik in het dal.
Maar wees dan het beste struikje
langs de kant van de beek.

Kun je geen snelweg zijn,
wees dan een pad.

Kun je de zon niet zien,
wees dan een ster.

Groot of klein,
munt uit... in wat je ook bent.

Mijn talenten, wat moet ik ermee?
Beschutten tegen weer en wind?
Koesteren en veilig bewaren?

Mijn talenten, wat moet ik ermee?
Inzetten op dromen en hopen?

Inzetten, tegen beter weten in?
Te gelde maken en geld binnenhalen?

De een veel, de ander minder.
Maar daar komt het niet op aan.
Het gaat erom dat je je talenten gebruikt
om anderen en jezelf gelukkig te maken.
Broederlijk Delen

Daarom bidden wij U...

Niet om voorspoed en welvaart
bidden wij U, God,
maar om uw nabijheid
in goede en kwade dagen.

Niet om eer en aanzien
bidden wij U,
maar om uw zegen
die ons tot een zegen maakt.

Niet om bewaring voor mislukkingen
bidden wij U,
maar om de kracht en de moed
om telkens opnieuw te beginnen.

Niet om een ongestoord bestaan
bidden wij U, Vader,
maar om een leven
waarin hoop, liefde en geloof
de toon aangeven.